

dem af Kommunen, og der paa Grund af denne Nægtelse maa ydes dem Kommunehjælp.»

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indtræden af Fattighjælps Virkning hævdede Ordføreren for Forslagsstillerne, at der i adskillige Byer var udbetalt meget store Beløb uden Fattighjælps Virkning og slet intet eller saa godt som intet med Fattighjælps Virkning, hvilket medførte, at de understøttede mente ganske risikøst at kunne modtage Hjælp uden Hensyn til, om den var stor eller lille, forbigaaende eller vedvarende. — Hovedsagen for Forslagsstillerne var »for det første at faa ensartede Regler, hvorefter man kan gaa frem i de forskellige Kommuner, og for det andet, at der ved disses Fastsættelse tages Hensyn ikke blot til Hjælpens Størrelse, men ogsaa til de Forhold, hvorunder den er ydet, til den *Indtægt*, som den understøttede i øvrigt har.«

Socialministeren tog i et udførligt Foredrag Afstand fra de enkelte Punkter i Lovforslaget.

ad 1. Ministeren fandt den her foreslaaede Ændring overflødig, da den gældende Forsorgslov med dertil hørende Cirkulærer formentlig giver tilstrækkelig Hjemmel for Kommunerne til at nægte arbejdsmodvillige Personer Hjælp. Ministeren mente ogsaa, at Tilføjelsen var stridende mod Grundloven.

ad 2. Efter Ministeriets Fortolkning (sidst i Cirkulærer af 27. Marts 1934 og 31. Maj 1935) er Maksimum for Kommunehjælpen *Invaliderentens Beløb*, hvilket begrundes med, at den, der paa Grund af Arbejdsløshed, forbigaaende Sygdom el. lign. bliver ude af Stand til at forsørge sig eller sine, trænger til en lige saa høj Understøttelse som andre Personer under 60 Aar, der paa Grund af Invaliditet oppebærer Invaliderente, medens det for Aldersrenten fastsatte Beløb er beregnet paa Forsørgelse af de paa Grund af Alder arbejdsudygtige og derfor ikke kan betragtes som Maalestok for, hvilken Understøttelse der bør ydes som Kommunehjælp i Almindelighed. — Det stillede Forslag vilde betyde en Nedsættelse af Maksimum i de allerfleste Tilfælde.

ad 3. Hvorvidt et af de heromhandlede Forhold foreligger, vil som oftest bero paa et Skøn, og naar det er skønnet at foreligge, vil det sociale Udvalg næppe indstille, at Retsvirkningen ikke skal indtræde. Ministeren fandt det ogsaa rimeligt, at Loven hjemler Kommunalbestyrelsen Ret til under særlige Omstændigheder at træffe Bestemmelse om den valgretsfortabende Virknings Bortfald inden for 2 Aars Fristen.

ad 4. Det lod sig efter Ministerens Opfattelse ikke gøre at give faste Regler for, hvornaar Fattighjælps Virkninger